Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

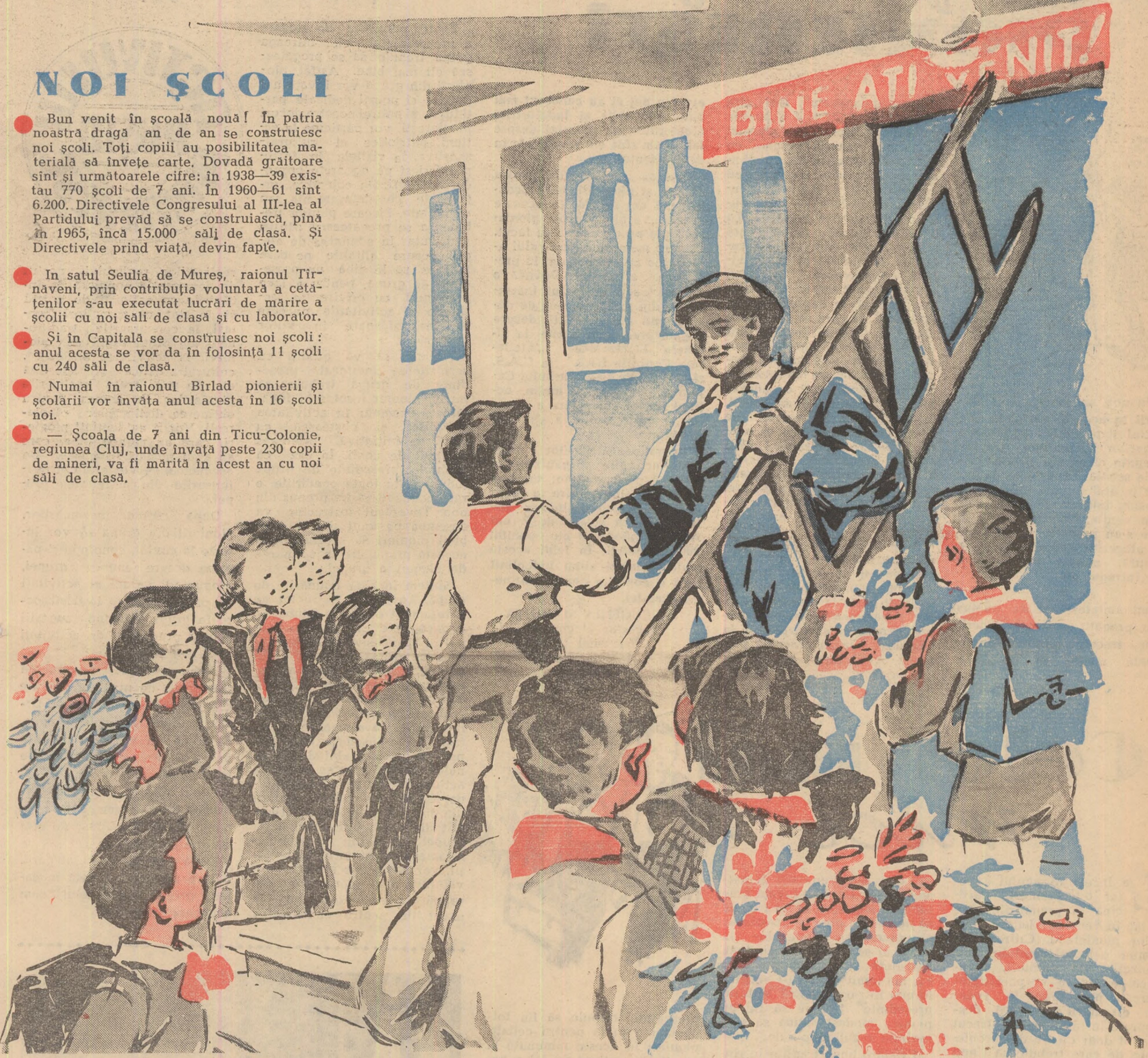
Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 37 (821) * joi 14 septembrie 1961 * 8 pagini 30 bani

NOI ȘCOLI

- Bun venit în școală nouă! În patria noastră dragă an de an se construiesc noi școli. Toți copiii au posibilitatea materială să învețe carte. Dovadă grăitoare sînt și următoarele cifre: în 1938—39 existau 770 școli de 7 ani. În 1960—61 sînt 6.200. Directivele Congresului al III-lea al Partidului prevăd să se construiască, pînă în 1965, încă 15.000 săli de clasă. Și Directivele prind viață, devin fapte.
- In satul Seulia de Mureș, raionul Tîrnăveni, prin contribuția voluntară a cetățenilor s-au executat lucrări de mărire a școlii cu noi săli de clasă și cu laborator.
- Și în Capitală se construiesc noi școli: anul acesta se vor da în folosință 11 școli cu 240 săli de clasă.
- Numai în raionul Bîrlad pionierii și școlarii vor învăța anul acesta în 16 școli noi.
- — Școala de 7 ani din Ticu-Colonie, regiunea Cluj, unde învață peste 230 copii de mineri, va fi mărită în acest an cu noi săli de clasă.

SUCCES ÎN NOUL AN ȘCOLAR!

Mîine va fi mare sărbătoare pentru voi, copii: veți începe un nou an școlar! Vacanța s-a sfîrșit. A fost o vară minunată, pe care n-o veți uita lesne. Multă vreme vă veți aminti de focurile voastre de tabără, de drumeția entuziastă pe meleagurile țării, iar cîntecele învățate în zilele verii vă vor însoți multă vreme. În timp ce voi v-ați odihnit în pitoreștile tabere de pe litoralul Mării Negre sau de pe plaiurile munților, în vreme ce ați colindat întinsul patriei în excursii pionierești, poporul nostru muncitor s-a ocupat cu grijă de pregătirea noului an școlar. În toamna aceasta vor fi inaugurate numeroase școli noi, adică o parte din cele 15.000 săli de clasă care, potrivit hotărîrilor Congresului al III-lea al partidului, vor fi construite pînă în 1965. Ca și în anul trecut, toți elevii claselor de la I-a la a VII-a vor primi gratuit manualele școlare. La toate acestea, s-a adăugat recenta Hotărîre cu privire la reducerea prețurilor unor produse printre care și a unor rechizite școlare. Pe vremea burgheziei, mulți copii nu puteau învăța deloc; școli erau puține, manualele și taxele înghițeau o groază de bani; în țară erau peste 4.000.000 de analfabeți. O dată cu zdrobirea vechii orînduiri, oamenii muncii, conduși de partid, și-au făurit nu numai bunăstarea materială, ci au cucerit și tezaurul științei și culturii. Analfabetismul a fost lichidat de mult. Este știut că Partidul Muncitoresc Romîn, statul democrat-popular acordă o mare atenție condițiilor voastre de trai și învățătură. Voi, copii, sînteți avuția cea mai de preț a patriei noastre socialiste, sînteți viitorul ei, sînteți cei care veți munci pentru construirea comunismului. Țelul vostru cel mai important trebuie să fie acela de a vă însuși cît mai temeinic cunoștințele predate la școală, de a participa, pe măsura puterilor voastre, la înflorirea patriei noastre dragi. Numai în felul acesta vă veți putea pregăti temeinic pentru viață, pentru însușirea meseriilor ce le veți alege. Partidul vă cere să vă pregătiți temeinic pentru ziua de mîine, aveți pentru aceasta toate condițiile. Pentru a deveni mîine un muncitor bun trebuie să fii azi un elev bun. Principala sarcină a activelor pionierești este să desfășoare asemenea acțiuni și activități pionierești care să-i educe pe pionieri în spiritul dragostei pentru partidul nostru și pentru patria noastră socialistă. Colectivul pionieresc — grupa, detașamentul, unitatea — are un rol însemnat și în îmbunătățirea necontenită a muncii de învățătură. Voi trebuie să desfășurați o asemenea activitate pionierească încît fiecare pionier să-și dea seama că învățătura nu este o chestiune personală, ci o datorie patriotică a tuturor. Trebuie să vă străduiți pentru o cît mai bună frecvență, pentru întărirea disciplinei la ore, pentru o comportare cu adevărat pionierească. Folosiți-vă timpul în mod cît mai chibzuit, acordați cea mai mare atenție pregătirii

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

(Continuare în pag. 7-a)

Din viața pionierească

În preajma alegerilor PIONIEREȘTI

Un nou an școlar. Toți pionierii în această perioadă au sarcini importante: pregătirile alegerilor. Și acestea trebuie începute chiar din primele zile de școală. Experiența dobîndită în anii trecuți trebuie s-o folosim, inițiativele noi sînt bine venite. Căci de felul în care s-au pregătit și desfășurat alegerile, depinde, în mare măsură, munca pionierească din întregul an.

★

Imi amintesc cît de frumos s-au pregătit pentru alegeri, anul trecut, pionierii de la Școala medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia". Cu cîtă grijă au pregătit ei o expoziție cu obiecte lucrate de pionieri în timpul anului școlar, cu materiale din excursii, cu albume de fotografii reprezentînd acțiunile organizate pentru cunoașterea realizărilor regimului de democrație populară. La această expoziție ei au afișat și fotografiile pionierilor fruntași la învățătură și în activitatea pionierească.

Școala de 7 ani nr. 31. De la bun început te impresiona entuziasmul cu care se pregăteau pionierii pentru alegeri. Unii scriau articole la gazeta de perete, alții desenau lozinci. Dorința fiecăruia era să facă din alegerile pionierești o adevărată sărbătoare. Și au reușit. Pionierii obțineau numai note bune, învățau cîntece și poezii, în fiecare detașament micii artiști pregăteau o sceneta, brigada artistică un program, dansatorii, jocuri populare. Pentru alegeri se pregătea fiecare pionier. Și așa era și firesc.

În perioada alegerilor pionierești trebuie ca în fiecare detașament să citiți Regulamentul organizației de pionieri, să luați parte la discuțiile despre angajamentul solemn, despre chemarea și răspunsul la chemare. Așa au procedat pionierii Școlii medii nr. 12. Cu acest prilej ei au cunoscut mai bine drepturile și îndatoririle pionierului, au discutat despre felul cum sînt ele respectate în detașamentul lor.

Frumos s-au pregătit pentru alegeri și pionierii de la Școala de 7 ani nr. 40. La această școală, vechiul activ pionieresc știa precis ce are de făcut. Fiecare membru al activului ajuta cîte un detașament în pregătirea alegerilor. Dovadă a acestei activități sînt însemnările din multe jurnale de detașament. Aici poți citi despre organizarea unor vizite la Uzinele „Electronica", „Atelierele Centrale I.T.B.", la G.A.S. și G.A.C. din împrejurimile Capitalei. Au fost și multe acțiuni de înfrumusețare a claselor, a curții școlii, a străzilor apropiate.

Pregătirea alegerilor pionierești, acțiunile organizate în această perioadă sînt un bun prilej de îndeplinire a unor condiții pentru obținerea distincțiilor. La școala de 7 ani Afumați, pionierii au plantat 300 de puieți. În felul acesta mulți pionieri și-au îndeplinit încă o condiție pentru obținerea steluței.

EUGENIA MANDIȚA
secretar al comitetului raional U.T.M.
„1 Mai", București

Despre adunarea pentru alegerea președintelui de grupă

POȘTA ACTIVULUI PIONIERESC

Pentru adunarea de alegere a președintelui ei, intreaga grupă trebuie să se pregătească cît mai bine. Astfel, pionierii din grupă vor învăța noi cîntece și poezii dedicate partidului și patriei noastre, jocuri pionierești, vor participa la acțiuni patriotice și cultural-sportive, la vizitele în întreprinderi și pe ogoarele gospodăriilor agricole colective, organizate pe detașamente sau pe unitate. Fiecare pionier trebuie să se pregătească pentru a discuta în adunarea de alegeri despre calitățile pe care trebuie să le aibă un președinte de grupă, pentru a face propuneri cu privire la acțiunile și activitățile pe care să le desfășoare în viitor grupa.

Trebuie să vă gîndiți cu seriozitate; viitorul președinte de grupă trebuie să fie un pionier fruntaș la învățătură, exemplu în activitatea patriotică și obștească, cu spirit de inițiativă, prietenos și iubit de copii. În caz că vechiul președinte de grupă îndeplinește toate condițiile, e recomandabil să fie propus din nou. Tovarășul instructor va desemna pe unul din cei mai buni pionieri să prezinte apoi această propunere în adunarea de alegeri a grupei.

Sintem în ziua adunării de grupă. Tovarășul instructor de detașament deschide adunarea, explică în cîteva cuvinte scopul ei și dă cuvîntul președintelui de grupă. Timp de 10-15 minute, acesta citește din caietul grupei despre principalele acțiuni pionierești ale grupei realizate în timpul anului școlar trecut. De asemenea, el citește acele însemnări din jurnalul detașamentului și din jurnalul unității care se referă la acțiuni la care a participat grupa, alături de ceilalți pionieri din detașament și unitate. Deci, atît din cele citite din caietul grupei, cît și din jurnalul detașamentului și jurnalul unității, vor reieși succesele la învățătură ale pionierilor din grupă, participarea lor la excursiile pentru cunoașterea realizărilor regimului nostru de democrație populară, la întîlnirile cu activiști de partid și de stat, cu muncitori fruntași, la concursurile tradiționale ale organizației de pionieri, la activitatea obștească, cultural-artistică și sportivă etc. Se vor arăta realizările pionierilor în munca pentru obținerea distincțiilor pionierești. Vor fi evidențiați pionierii care au muncit bine, care au avut purtări frumoase. De asemenea, se vor arăta și neajunsurile din activitatea grupei.

După citirea însemnărilor, pionierii din grupă se vor înscrie la cuvînt, spunîndu-și părerea despre munca grupei, propunînd acțiuni și activități pe care doresc să le desfășoare în grupă, aducînd sugestii pentru programul de activități al detașamentului.

Apoi se face propunerea pionierului ce urmează să fie ales președinte de grupă. Urmează discutarea celui propus. Se trece la vot prin ridicare de mîini. Dacă el este votat de majoritatea pionierilor, va fi declarat ales și tovarășul instructor de detașament îi va înmîna gradul pionieresc de președinte de grupă.

După terminarea alegerii, noul președinte va nota în caietul grupei despre felul cum a decurs adunarea.

Celor mai mici

La începutul anului școlar toți pionierii participă la pregătirile care se fac în vederea alegerii activelor pionierești. Citirea în comun a Regulamentului organizației de pionieri, învățarea de cîntece și poezii pionierești, pregătirea în vederea discutării activității desfășurate în anul școlar trecut — sînt doar cîteva din problemele de care trebuie să țineți seamă cînd porniți să pregătiți adunările voastre pionierești de alegeri. Firește, foarte mulți pionieri au participat și în anii trecuți la adunările de alegere a activului pionieresc. Sînt însă printre voi și pionieri mai mici, care au fost primiți în rîndurile organizației de pionieri în timpul sau chiar la sfîrșitul anului școlar trecut. Aceștia n-au avut ocazia să participe la pregătirea și desfășurarea adunărilor de alegeri. Iată de ce rîndurile de față le adresăm mai ales acelor pionieri care în acest an participă pentru prima dată la adunări de alegeri.

Fără îndoială, colegi de clasă fiind, vă cunoașteți între voi. Totuși nu este suficient ca pionierul pe care îl veți propune să fie exemplu la învățătură. Pioniera sau pionierul la care vă gîndiți trebuie să fie buni tovarăși. Ce înseamnă aceasta? Multe lucruri. În primul rînd — să nu fie indiferent față de notele nici unui pionier sau elev din grupa sau detașamentul lui. Dacă el învață bine iar alții mai slab, el nu trebuie să fie liniștit pînă ce aceștia nu vor ajunge să învețe bine. Un coleg al său este indisciplinat. L-a ajutat să se îndrepte sau s-a mulțumit doar să-l critice formal într-o adunare? Viitorul președinte trebuie să fie un pionier modest, adică să nu-l îngîmfe rezultatele sale.

Există o bună tradiție în rîndurile tineretului și pionierilor din țara noastră — acțiunile de folos patriotic. De la radio sau din presă ați avut nenumărate ocazii să aflați despre brigăzi de tineret, care au redat patriei terenuri agricole, au colectat milioane de tone de fier vechi, au săvîrșit adevărate fapte de eroism în muncă, dovezi ale dragostei lor față de patria noastră. Și pionierii, urmînd exemplul fraților lor mai mari, utemiștii, au înscris frumoase fapte în aceste acțiuni de folos patriotic. Un președinte trebuie să fie totdeauna o pildă pentru ceilalți pionieri în aceste minunate și însuflețite acțiuni de folos patriotic.

Și mai este ceva: pentru ca treburile în grupa, detașamentul sau unitatea pe care o conduce să meargă bine, va trebui ca niciodată el să nu se mulțumească cu rezultatele de ieri. Să dorească să facă activitatea mai interesantă, mai frumoasă, mai folositoare.

„Este el un exemplu pentru noi, ne mîndrim noi cu el?" Acestea trebuie să fie întrebările pe care să vi le puneți în momentul cînd vă gîndiți să propuneți noul președinte.

Avînd multe calități, președintele vostru se va bucura de autoritate. Și voi toți îl veți respecta. Toți vă veți strădui să îndepliniți sarcinile ce vă revin în cadrul detașamentului din care faceți parte.

În felul acesta va fi firesc să se vorbească despre detașamentul vostru ca despre un detașament fruntaș pe unitate.

AL. MIHU

Angajamentul solemn al pionierului. Pionierii își însușesc temeinic înțelesul fiecărei fraze, fiecărui cuvînt. Fiecare e hotărît ca prin tot ceea ce va face în viață să fie folositor patriei noastre socialiste.

Primul număr al gazetei de perete va apare chiar în prima zi de școală!

Activitate interesantă

Dacă pentru citeva ore te vei abate pe la Casa pionierilor din Fetești, vei găsi acum, în prag de an școlar, o vie și interesantă activitate pionierească. Printre cei prezenți zi de zi la Casa pionierilor sînt mai ales cei 18 membri ai brigăzii de agitație. Încă de mult ei se pregătesc pentru serbarea ce va fi dată cu ocazia deschiderii noului an școlar.

Programul brigăzii de agitație cuprinde versuri și cîntece dedicate partidului și patriei noastre. De asemenea, el cuprinde aspecte din munca de învățătură și din activitatea copiilor în cadrul Casei pionierilor. Anul acesta, la Casa pionierilor din Fetești au fost înființate noi cercuri ca, de pildă, cel de radio, micii tractoriști, auto. Tot în versuri și cîntece, membrii brigăzii vor evidenția pe pionierii care în timpul vacanței de vară au venit la Casa pionierilor să îngrijească animalele de la colțul zoologic, să ude florile. De asemenea, vor evidenția pe cei care au mers după plante și insecte sau au strîns vederi din care au alcătuit albume.

Citeva rînduri se cade să spunem și despre membrii brigăzii. Pionieri ca Vasilescu Gabriela, Dimancea Teodora de la Școala de 7 ani nr. 1, Dunăreanu Marieta, Vasilescu Gheorghe de la Școala de 7 ani nr. 2, precum și Constantinescu Luminița sînt cei mai activi membri ai brigăzii.

GINA SÎRBU

Gînduri

IN PRAGUL NOULUI AN SCOLAR

Un grup de pionieri, fete și băieți cu fețele arse de soarele verii, plini de veselie și vioiciune, elevi din clasele a V-a, a VI-a și a VII-a de la Școala de 7 ani din Filiași, regiunea Oltenia. Am stat de vorbă cu ei încercînd să aflu cite ceva din planurile lor legate direct de noul an școlar.

Iată-l pe Gheorghe Marinică, un băiat mărunțel și iute ca argintul viu.

— Mie, îmi spune el, îmi plac mult matematica și fizica. Dovada? În vacanță, am rezolvat multe probleme. Cele mai grele, pe care nu le-am rezolvat singur, le voi rezolva cu sprijinul tovarășilor profesori. Am de gînd ca în clasa a VII-a să lucrez și mai mult în laboratorul de fizică. Eu vreau să devin electrotehnician. Dar pentru asta știu că trebuie să mă pregătesc încă de pe acum, așa că aștept cu nerăbdare noul an școlar.

Da, aici e vorba de o pasiune. Gheorghe Marinică intenționează deci ca în noul an școlar să pătrundă și mai mult în tainele matematicii și ale fizicii. Și de ce n-ar face-o, cînd li s-au creat, lui și colegilor săi atîtea posibilități?

Și pioniera Otilia Ghițulescu are o pasiune: științele naturii. Iată ce ne spune ea:

— In vara aceasta am fost prin multe părți ale țării, în excursii. Cu acest prilej am reușit să adun multe plante care îmi lipseau din ierbar. Pe unele le cunosc. Despre altele știu însă prea puține lucruri. În noul an școlar vreau să-mi îmbogățesc și mai mult cunoștințele de pînă acum.

— Mie, ne spune pioniera Sabina Dănescu — îmi place geografia. In vacanță mi-am îmbogățit colecția de pietre. Și albumul cu noi vederi. Abia aștept să le pot arăta colegilor mei. Și mai ales, abia aștept ca anul acesta, cînd noi, cei din clasa a VI-a, vom face geografia continentelor, să „călătoresc" împreună cu colegii mei pe tot globul pămîntesc.

— Sîntem hotărîți să învățăm bine la toate materiile, precizează Elena Ionel. E drept, fiecare avem cite o preferință, dar aceasta nu trebuie să ne ducă la neglijarea unor obiecte. Eu sînt de părere că numai învățînd bine la toate materiile te poți dezvolta în chip armonios

Un grup de pionieri cu fețele arse de soarele verii, plini de vioiciune și veselie. În fața lor un nou an școlar își deschide porțile. Un nou an școlar în care, datorită condițiilor create de partid, nimic nu le va lipsi, în care își vor putea însuși noi cunoștințe.

C. DIACONU

Sună de intrare...

Viitorii pomicultori

La Remeți, pionierii, alături de părinți și de frații lor mai mari — colectiviștii, dau și ei o mînă de ajutor, pentru ca livada gospodăriei, astăzi în suprafață de peste 400 de hectare, să sporească, să se întindă pe toate coastele, unde acum sînt doar viroage și tufe.

...Pe dealurile Dumbrava și Crincoș, colectiviștii au defrișat o suprafață de 50 de hectare. La această muncă au fost și pionierii. Ion Brinzeniuc, Vasile Pop și Lenuța Lupșa au lucrat cu deosebită dragoste. Au lucrat mai ales atunci cînd au auzit de la președintele gospodăriei că un hectar de livadă aduce un venit de aproape 4.000 lei.

Și nu trebuie uitată însăși bogăția de fructe — fructele aromate, dulci, atît de cerute de oameni! Un hectar în plus de livadă înseamnă vagoane și vagoane în plus de mere, pere, prune... Iată ce importanță au livezile...

Pionierii de la Remeți au însă și alte preocupări. Ei iubesc mult și ciurda de viței a gospodăriei. Stînd de vorbă cu Toader Bilaniuc, brigadierul, au aflat că cel mai bun nutreț pentru viței mai mari, este cel însilozat. Ca niște viitori crescători de animale, pionierii s-au gîndit să dea și ei o mînă de ajutor.

Într-o zi, Ionică Brinzeniuc, care este și un iscusit pescar cu undița, s-a înfățișat acasă la președinte.

— Nene Mihai, i-a zis el, pe malul apei crește o plantă, care se aseamănă cu floarea-soarelui... N-o fi bună pentru însilozat?

Mihai Lazăr, președintele, a zîmbit și i-a mîngîiat.

— Dragul meu, i-a zis, am să-ți spun un secret: „Tupinamburul", cum i se spune științific acestei plante, este foarte bun pentru hrana animalelor. Pînă acum însă noi n-am știut ce bogăție de nutreț natural avem în jur. Cînd vom începe însilozările, desigur, o să ne ajutați și voi

Într-o dimineață cele 4 brigăzi de muncă patriotică ale tinerilor din Remeți au început să recolteze nutrețul natural pentru însilozare. Alături de ei, urmîndu-le exemplul, lucrau și pionierii. Cu mîinile lor harnice ajutau ca cele 250 tone nutreț să fie așezate în silozurile gospodăriei, hrană de soi pentru ciurda lor dragă de viței.

Luînd exemplu de la părinți și frații mai mari, pionierii acestei comune complet colectivizate din raionul Sighet, se deprind astfel să devină mîine pomicultori și zootehniști pricepuți.

TUDOR MANTA

TABARA PRIETENIEI

Gelu este emoționat. Citeva clipe rămîne tăcut, în poziție de drepți, cu o foaie de hîrtie tremurînd ușor în mîna stîngă, asemeni cravatei purpurii de la gît, fluturată de briza răcoroasă a serii. Larma pionierilor așezați pe iarbă în jurul uriașei flăcări a focului de tabără a încetat brusc. E acum atîta liniște încît se face auzit pînă aici zgomotul valurilor mării ce se izbesc de țărm. Acolo jos, lîngă plaja de aur, se zărește clădirea scăldată în lumină a taberei în fața căreia vîntul desfășoară șapte drapele naționale. Căci în tabăra de la Costinești, alături de pionierii romîni, au sosit să-și petreacă minunate zile de vacanță pionieri sovietici, germani polonezi, cehoslovaci, maghiari și bulgari.

— Prieteni!... Programul focului nostru de tabără îl închinăm păcii și prieteniei...

Vocea subțire, cu timbru înalt, a pionierului Gelu Colceag, președintele unității din tabăra internațională, este acoperită de ropotul aplauzelor. Cuvintele pace și prietenie răsună scandate în șapte limbi.

Dintr-o aripă a semicercului viu, pionierii romîni din detașamentele 4 și 10 înalță melodia unui cîntec drag: „Frumoasă ești, patria mea". Cînd ultimele acorduri se pierd în liniștea serii, simultan, grupurile pionierilor sovietici și bulgari strigă din inimă, în grai romînesc: „Trăiască Republica Populară Romînă!", „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!"

Apoi, pionierii din R.D.G. intonează emoționantul cîntec: „Micul porumbel alb", ridicînd deasupra capetelor bălaie porumbei din carton imaculat simbolizînd pacea.

Pe pajiștea mătăsoasă apar doi pionieri sovietici. Îmbrăcați în pitorești costume, Olea Gorahova și Andrei Grigarciuk execută cu măiestrie un avîntat dans popular ucrainean. După aceea, corul detașamentului lor cîntă... în romînește „Republică, măreață vatră". O surpriză desigur pentru toți, în afară de pioniera romîncă Adriana Holban, care a dat textul cîntecului prietenei sale Galea Nekrasova și a învățat-o melodia, iar Galea, la rîndu-i, a repetat cu colegii săi...

Un băiețaș de-o șchioapă mîngîie cu arcușul strunele viorii. E pasiunea lui Eugen Sîrbu, pionier din Galați. El

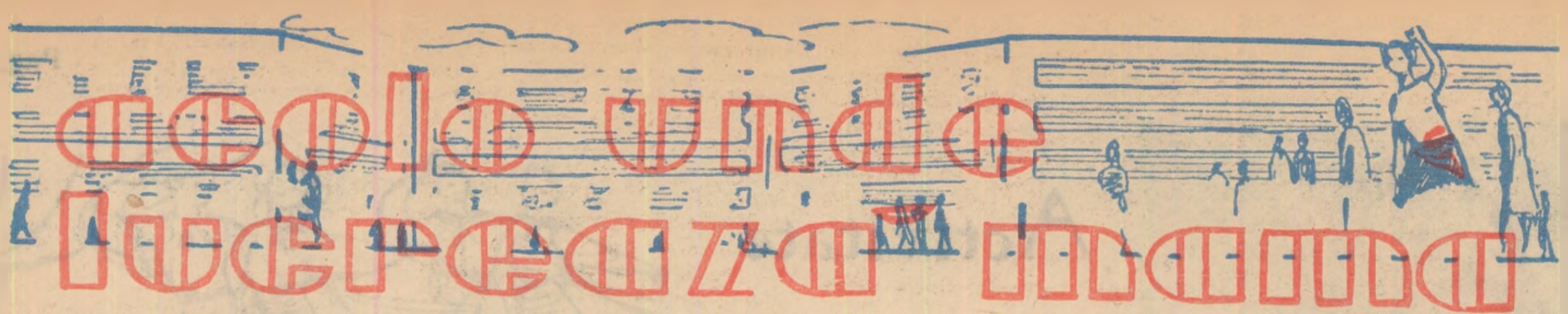

cîntă „Humoreska" de Dvorak. Abia a coborît arcușul că se trezește purtat pe sus de pionierii cehi care-l îmbrățișează, iar o zvîrlugă de fată, Zdena Kaucka, îi dă, odată cu strîngerea de mînă, o carte, ca amintire...

Este apoi rîndul pionierilor din Ungaria, Polonia, Bulgaria și Cehoslovacia să încînte prin joc și cîntec, voioșie și optimism.

Pe dealul Costineștilor, la marginea mării, pionierii din șapte țări prietene, încrezători în luminosul viitor, au înălțat imnuri de slavă păcii, vieții și prieteniei între popoare.

I. STAVARUȘ

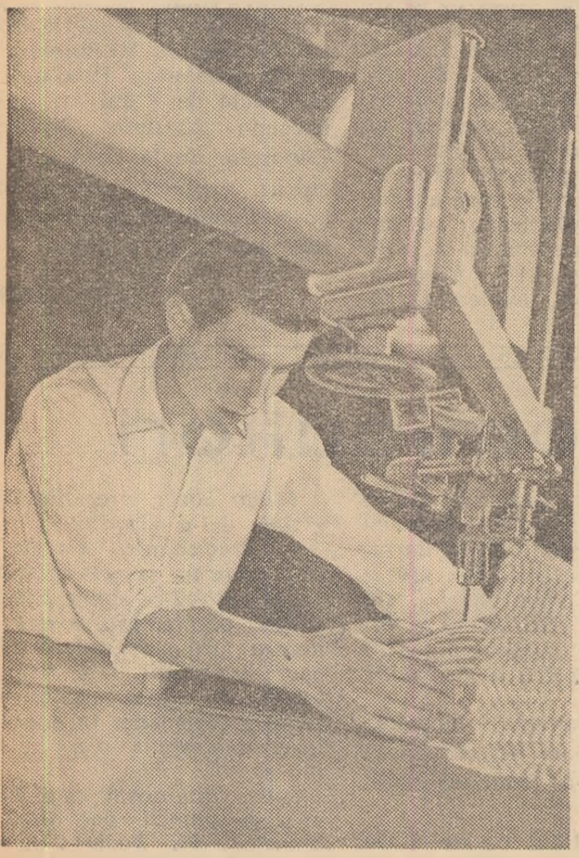

Acolo unde lucrează mama

Fetița Cleopatrei Petrache are 11 ani și este pionieră. A trecut în clasa a V-a la Școala de 7 ani nr. 157 din Capitală.

Zilele trecute, mama ei—muncitoare fruntașă la Fabrica de confecții și tricotaje București — a luat-o în oraș să-i cumpere uniformă pentru școală.

Au ales împreună una pe măsura ei. Școlărița ardea însă de nerăbdare să o probeze acasă pe îndelete. S-a îmbrăcat cu ea în fața oglinzii. Și-a admirat-o în voie și s-a bucurat împreună cu mama ei de noua uniformă. Bucuria fetei n-a mai avut margini cînd a descoperit pe etichetă că uniforma era confecționată chiar de mîna... mamei sale.

Fata și-a îmbrățișat mama.

— Tu ai făcut-o, mămico, tu? Ai făcut multe, multe nu-i așa?

— Multe, răspunse mama emoționată, multe — sute și mii... Sînt mulți copii de vîrstă școlară.

Într-o zi au mers împreună la fabrică. Cînd fata tovarășei Petrache a văzut clădirile uriașe cu ferestre mari, luminoase și curtea asfaltată a rămas uimită. Mai impresionată a fost însă cînd a pășit în sectorul 7, la secția unde se confecționează uniforme asemănătoare cu cea pe care i-o cumpărase mama ei. Multe femei și fete mai tinere, utemiste, lucrau la diferite mașini cu o îndemînare nemaivăzută. De-aici pleacă spre toate magazinele patriei mii și mii de confecțiuni pentru copii, pentru toți oamenii muncii.

Pioniera se îmbujorase. La înapoiere se lipi de mama ei.

— Mămico, tare aș vrea să învăț să lucrez cu mașinile acelea automate.

— Și eu aș vrea — îi răspunse mama, mai întîi însă învață la școală. Și cînd te vei face mare, dacă vrei, vii să lucrăm alături...

Seara, după ce termină de gospodărit prin casă, le poți găsi deseori împreună, mama și fiica, învățînd. Acesta este un tablou caracteristic, emoționant al zilelor noastre.

FL. SAIOC

O expoziție originală

In Parcul „Libertății", la intrare, se ridică o clădire sobră, adumbrită de copaci uriași. Aici este „Expoziția școlilor profesionale și de maiștri".

La intrare, pe peretele opus, într-o ramă înaltă se află tabloul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. Sub tablou, cîteva cifre grăitoare din Raportul ținut la Congresul al III-lea: În anii 1960—1965 se vor pregăti în școlile profesionale și tehnice și vor intra în producție noi cadre de muncitori calificați în număr de circa 260.000, peste 100.000 cadre tehnice medii și circa 54.000 de cadre cu pregătire superioară .

Am citit aceste cuvinte în liniștea aceea profundă care domnea peste obiectele expuse într-o ordine exemplară și pe retinele ochilor mei au trecut, ca pe un ecran de cinematograf, imaginile sutelor de școli, sutelor de mii de băieți și fete care învață cu neobișnuită rîvnă să devină constructori ai socialismului.

Mi-am mutat apoi privirea pe silueta elegantă a unei machete.

Ce mîini îndemînatice construiseră această mașină modernă, suplă, cu linii simetrice ce păreau trase din condei? Pe o tăbliță de alamă era gravat: „Grupul școlar Electroputere-Craiova".

Deci ei, ucenicii. O parte din cei 260.000 de muncitori calificați în devenire. Poate că unii au și obținut calificarea. Poate acum se găsesc în entuziaste întreceri socialiste, poate unii dintre ei sînt astăzi studenți. Exponatele se găsesc așezate într-un cerc, strălucind în lumina gălbuie a becurilor.

Iată macheta uriașului strung „Carusel" executată de Școala profesională de ucenici-Bîrlad. În realitate, acest strung are 7 m înălțime și 8 m lățime. Ucenicii îl făcuseră mai mic. Dar execuția lui era impecabilă.

In centrul expoziției este expusă și macheta unui prototip de cuptor electric complet automatizat, executată de Școala profesională de ucenici-Cîmpia Turzii. Cuptorul funcționează demonstrativ la apăsarea butoanelor.

Din expoziție nu lipsește nici macheta minei de la Lupeni, executată de ucenicii Școlii profesionale-Lupeni.

După ce ieși din această expoziție, ochiul rămîne încîntat și mintea îmbogățită.

Desigur că ucenicii acestor școli, care au lucrat aceste mașini în miniatură cînd vor deveni muncitori, sau cadre cu pregătire superioară, de nădejde vor construi mașini adevărate, perfecționate, pe măsura cerințelor industriei noastre socialiste în plină dezvoltare.

N. BULGARU

Învățătoarea noastră

Cu mulți ani în urmă, utemista Maria Liteanu, proaspătă absolventă a Școlii Pedagogice din Bacău, se întorsese ca învățătoare în satul natal. Comuna Fîntînele cu satul Stamate din raionul Fălticeni, de unde era de baștină, îi apăru aproape de nerecunoscut. În sat era cămin cultural, bibliotecă, cooperativă, mai tîrziu s-a construit încă o școală, oamenii își ridicaseră case mari, frumoase. Bunăstarea apărea în fiecare gospodărie. Noua învățătoare și-a luat munca în primire cu nerăbdarea de a îmbogăți prin eforturile sale cursul înnoitor al vieții.

Am întîlnit-o acum pe Maria Liteanu la Gura Humorului unde este învățătoare și instructoare superioară de pionieri la Școala de 7 ani din oraș. „Îmi dau seama, munca mea a devenit și mai interesantă și mai spornică de cînd conduc unitatea de pionieri din școală. Înainte, la lecții munceam cu elevii mei, acum pe lîngă aceasta, fiind vorba de aceiași copii și de ceilalți mai mari pot spune că muncesc în același timp cu... tovarășii mei mai mici".

De-a lungul anilor, generație după generație, crește astfel sub privirea plină de dragoste, sub îndrumarea iscusită a învățătoarei. Și iată că cei de-o șchioapă ieri au ajuns astăzi muncitori calificați, maiștri, colectiviști, studenți, ingineri... Tot așa cei care astăzi sînt încă pe băncile din primele clase, mîine vor deveni oameni vrednici, luminați. Cei mari însă n-au uitat-o pe învățătoarea lor, pe care o văd în minte la fel ca și în anii copilăriei: „Dragă tovarășe învățătoare a noastră, eu am terminat școala și-am avut de ce să fiu mulțumit de rezultatele obținute. Iar acum mă găsesc în armată și sînt un bun ostaș". Acestea sînt doar cîteva rînduri din scrisoarea trimisă de un fost elev. Scrisori asemănătoare sau vești trimise sînt multe și obișnuite. Atenția celor care au absolvit școala, cît și străduința copiilor din primele clase de a răspunde cum se cuvine învățăturii primite au un înțeles grăitor. Învățătoarea Maria Liteanu, asemenea celorlalte mii și mii de învățători din întreaga țară, îndrumă primii pași ai copiilor spre însușirea cunoștințelor de bază, spre o viață în care munca e o însușire de mare preț. Iată de ce e iubită în școală, iată de ce foștii elevi își amintesc cu drag de „învățătoarea noastră".

M. DIACONU

Mecanicul colectivei

Satul a adormit de mult. La colectivă nu mai e nimeni. Oamenii și-au terminat treburile și au plecat acasă, la odihnă. Undeva, într-o clădire nu prea înaltă, sclipește o luminiță. Acolo, la atelierul mecanic, mai lucrează un om. Deodată doi băieți pășesc cu băgare de seamă pe poartă. Unul ține în mînă o legătură, celălalt se îndreaptă spre atelier și crapă încet ușa. Înăuntru, la o masă lungă, un bărbat uscățiv, cu fruntea înaltă, stă aplecat și desenează ceva pe hîrtie.

— Bunicule, ți-am adus de mîncare. Știam că azi n-ai dat pe acasă.

— Bine băieți, vă mulțumesc, dar acum n-am timp.

Copiii se așează cuminți pe scăunele și privesc cum lucrează bunicul.

Anton Apațoi nu este un bunic prea bătrîn. Are 58 de ani. De 11 ani lucrează la atelierul mecanic al gospodăriei colective „Petöfi Sándor" din Plăiești, raionul Turda. La început, a lucrat singur. Pe atunci gospodăria avea puține mașini unelte și el le putea face față. Dar, treptat, pe măsură ce gospodăria s-a dezvoltat și sarcinile au crescut, bătrînul a simțit și el nevoia unui ajutor. L-a luat la atelier pe fiul său mai mare, Anton. Feciorul dovedea pricepere și talent în meseria de mecanic. Mai tîrziu, după ce s-a întors din armată, Atila, feciorul cel mic, a venit și el tot la atelierul mecanic. De cîțiva ani lucrează aici toți trei. Și ceea ce este de remarcat și demn de laudă la bătrînul Apațoi și feciorii săi, este dragostea și dorința de a face totul pentru a veni în ajutor omului, pentru a-i face munca mai ușoară.

Bătrînul Apațoi are ochi ageri. El merge pe cîmp, la grajduri sau la grădina de legume și privește atent cum muncesc colectiviștii. Dacă lucrul i se pare greu, cade pe gînduri. Fie ziua sau noaptea, cînd în minte i se naște o idee, mecanicul intră în atelier și nu se lasă pînă nu o transformă în realitate.

Mai întîi o simplă schiță pe o foaie de hîrtie, și începe încet... o nouă mașină să prindă viață. Așa a făcut aproape 90 de inovații.

De curînd a construit din piese vechi o bormașină, care, dacă s-ar fi cumpărat, ar fi costat bani buni!

...Bătrînul Apațoi lucrează atent și încordat mai departe. Pe masă, legătura cu mîncare adusă de nepoți, stă neatinsă.

Da, știu bine nepoțeii lui Apațoi că bunicul lor n-are timp. Cînd se apucă de-o inovație nu-i mai trebuie nici mîncare, nici somn.

Băieții se strecoară încetișor pe ușă.

— Hai acasă, să-l lăsăm să lucreze în liniște.

PRIETENIE ÎNFLORITOARE

Vineri, 8 septembrie, s-a înapoiat în patrie, după vizita făcută în R.P. Ungară, delegația de partid și guvernamentală a țării noastre condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Vizita pe care delegația romînă a făcut-o în țara prietenă — Republica Populară Ungară — a prilejuit o caldă și puternică manifestare a prieteniei dintre popoarele romîn și maghiar. Convorbirile purtate de conducătorii de partid și de stat ai R.P. Romîne și R.P. Ungare au vădit din nou deplina unitate de vederi a partidelor și guvernelor celor două țări în toate problemele privind construirea socialismului, relațiile internaționale.

Pretutindeni pe pămîntul Ungariei prietene, pe unde a pășit delegația noastră de partid și guvernamentală, au răsunat calde urări de prietenie. La Budapesta, la Sztalinvaroș, la Combinatul de aluminiu de la Inota ca și la cooperativa agricolă din Salt — pretutindeni în cursul vizitei lor, solii poporului nostru au fost întîmpinați cu dragoste tovărășească, cu calde manifestații de prietenie ale oamenilor muncii maghiari față de țara noastră, față de poporul romîn. Primirea aceasta călduroasă a oglindit cum nu se poate mai bine sentimentele de stimă și prețuire reciprocă ale oamenilor muncii din cele două țări, trainicia prieteniei lor — cauză scumpă popoarelor romîn și maghiar.

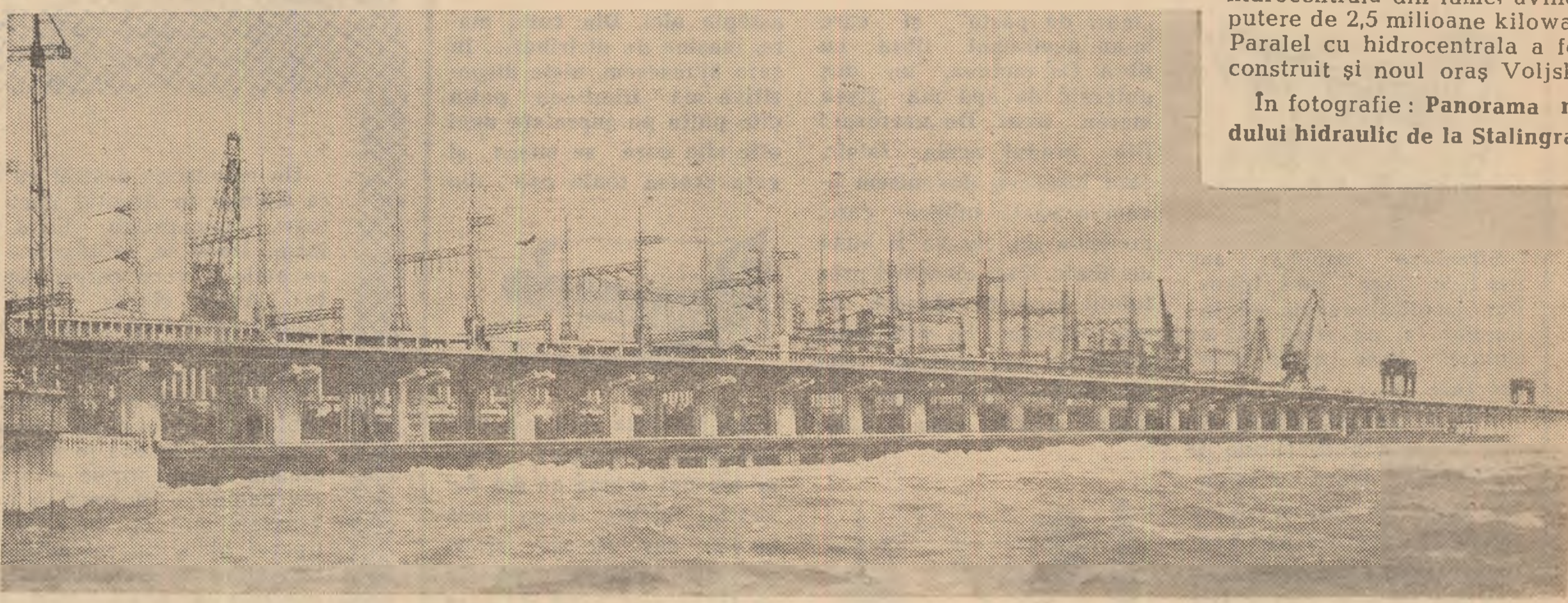
Realizările remarcabile obținute de cele două popoare pe drumul însorit al socialismului, ca și rezultatele obținute de celelalte popoare socialiste, sînt legate de sprijinul multilateral, prietenesc pe care U.R.S.S. îl acordă țărilor socialiste, de relațiile de colaborare și ajutor reciproc dintre țările lagărului socialist.

Rezultatele rodnice ale vizitei și-au gasit expresia în Comunicatul semnat la Budapesta — document important al legaturilor frățești romîno-ungare.

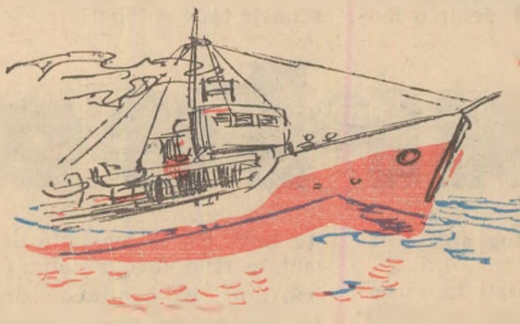
Poporul nostru salută cu satisfacție rezultatele rodnice ale vizitei făcute de delegația romînă în R.P. Ungară, nutrind convingerea profundă că ea a adus o nouă contribuție de preț la întărirea prieteniei frățești dintre popoarele romîn și ungar, dintre toate popoarele lagărului socialist, în interesul cauzei socialismului și păcii.

Construcția hidrocentralei de la Stalingrad cea mai mare din lume, a fost terminată

La 9 septembrie, a intrat în funcțiune hidrocentrala „Congresul al XXII-lea al P.C.U.S." de la Stalingrad, cea mai mare hidrocentrală din lume, avînd o putere de 2,5 milioane kilowați. Paralel cu hidrocentrala a fost construit și noul oraș Voljski.

În fotografie: Panorama nodului hidraulic de la Stalingrad.

ÎN CURÎND ÎN LARG

În curînd din golful Zolotoi Rog din Vladivostok va porni în larg motonava „Ciukotka". La pupa ei vor fîlfîi în vînt două pavilioane — al marinei și cel pionieresc. De ce al marinei — se înțelege. Iar cel pionieresc pentru că aproape întregul echipaj al motonavei este alcătuit din pionieri.

Tinerii marinari s-au pregătit bine pentru navigație. Cu un an în urmă ei au pornit în două corăbii — „Știl" și „Veter". Profesorii școlii de navigație din Vladivostok, i-au instruit pe pionieri în domeniul navigației: au elaborat pentru ei un program special și au început cursurile. Viitorii marinari au început să studieze navigația și pilotajul, astronomia maritimă și geografia căilor maritime.

Acum copiii cunosc destul de bine structura vasului, cunosc aparatele, radiotelegrafiștii știu să transmită nu mai puțin de 30 de semne pe minut. Au făcut cunoștință cu statutul maritim și desigur, fiecare a învățat să lege nodul marinăresc. Tinerii marinari au primit și uniformă, numai că emblema o au altfel: un iaht pe fundalul mării și inscripția „Flotila pionierească".

B. IURIEV

ACROBAȚII ambulante

Hop, hop! — zbura băiețașul, descriind salturi duble, triple: se vedeau numai maioul galben și chiloții roșii.

Ghidul nu a oprit mașina. Autobuzul a zburat mai departe. Iar acolo băiețașul continua să-și ia zborul deasupra mulțimii, ușor, ca pe arcuri.

Ghidul nostru vorbea cu încîntare:

— Aceasta este o localitate balneară. Aici se odihnesc mulți francezi... Aici e ușor și plăcut...

Și iată-ne călătorind din nou pe același drum către seară. Din nou, la fel ca și dimineața, pe același loc se află mulțimea și deasupra ei zboară băiețașul.

Nu, fața lui nu reflectă bucurie și mîndrie, ci oboseală, iar sudoarea curge șiroind.

Iată-l că se așează să se odihnească. Atunci un bărbat în straie galben-roșii de clovn pornește cu pălăria în cerc. Monedele răsună rar.

— Jean, — îl strigă blînd, cu tristețe clovnul pe băiețaș, — la treabă!

M. VIKTOROV

(Din „Pionierskaia Pravda")

Forțele păcii vor învinge

Eforturile Uniunii Sovietice pentru apărarea păcii în lume, lupta sa neobosită pentru realizarea dezarmării generale și totale sînt susținute cu hotărîre de țările socialiste, de întreaga omenire cinstită.

Personalități politice importante din țările neutre s-au pronunțat la recenta conferință de la Belgrad, pentru tratative privind dezarmarea generală, soluționarea pașnică a problemei germane.

Dar tot mai mult se demască în fața popoarelor lumii, forțele negre ale războiului, imperialiștii americani și aliații lor din blocul militar agresiv N.A.T.O. Astfel S.U.A. au întreprins o nouă acțiune menită să agraveze situația internațională. La 9 septembrie, președintele S.U.A., Kennedy, a hotărît să trimită în Germania occidentală un nou contingent de trupe americane cu un efectiv de circa 40.000 oameni. Conducătorii Republicii Federale Germane se dedau la noi provocări și amenințări furioase la adresa țărilor socialiste.

Oamenii cinstiți din întreaga lume condamnă aceste acțiuni primejdioase și-și intensifică lupta pentru pace, pentru viață. Măsurile luate de Uniunea Sovietica pentru întărirea securității de stat a U.R.S.S. și a țărilor socialiste, se bucură de aprobare unanimă din partea apărătorilor păcii de pretutindeni și sînt considerate ca o contribuție fermă la apărarea păcii. Imperialiștii trebuie să țină seama de forța uriașă pe care o reprezintă azi lagărul socialist, puternica Uniune Sovietică.

Oamenii sovietici, constructori înflăcărați ai comunismului, sprijină unanim politica înțeleaptă a guvernului sovietic și obțin succese remarcabile în munca lor entuziastă pentru înflorirea și întărirea patriei socialiste. Ei întîmpină cu avînt în muncă și cu noi realizări Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., manifestîndu-și astfel dragostea puternică pentru patrie, hotărîrea de a o ridica pe culmile mărețe ale comunismului.

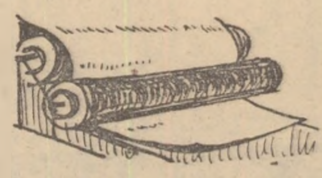
Sînt semnificative în acest sens următoarele cuvinte ale unui grup de muncitori din Baku: „Țara noastră a devenit mai puternică și ne este și mai dragă. Gîndiți-vă ce va păți oricine va încerca să ne smulgă ceea ce am cucerit cu prețul sîngelui și al sudorii noastre. Veniți-vă în fire, domnilor imperialiști și, spre binele vostru, amintiți-vă cum a zdrobit poporul sovietic dușmanul în zorile lui Octombrie și în anii de grea cumpănă ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Amintiți-vă și gîndiți-vă bine..."

hîrtia,

Straşnică spaimă am tras! Şi doar nu-s fricos. Dar ascultaţi ce mi s-a întîmplat şi pe urmă să-mi spuneţi dacă n-am avut dreptate.

...În dimineaţa aceea nu m-a trezit vîntul, căruia îi place să se joace cu ramurile mele din zori şi pînă-n seară. Nu apăruse nici soarele, cînd un zgomot ciudat m-a făcut să tresar. Dar n-am avut timp să mă dumiresc ce este, că fierăstrăul mecanic m-a şi doborît la pămînt. Coborînd apoi din vîrful munţilor cu funicularul, am ajuns la poarta unei mari fabrici. Nici aici n-am apucat să privesc bine împrejur, că nişte cuţite mari au început să mă cojească şi să mă taie bucăţi-bucăţele. Aşa, am ajuns la nişte aparate cărora li se zicea

„mori de pastă" şi care m-au destrămat fibră cu fibră. De undeva, un duş puternic de apă mă ţinea mereu treaz. De necrezut! Din bradul acela falnic, care fusesem, devenisem acum o pastă subţire care, credeam eu, nu va fi bună de nimic. Dar, ajungînd prin tuburi în nişte cilindri cu sita, vedeam cu ochii cum devin tot mai puternic, cum apa dispare din mine. În timpul acesta, către labo-

ratoare mereu erau duse, în eprubete, mici cantităţi de pastă. Auzeam vorbindu-se de consistenţă, de gradul de măcinare, de gradul de fineţe. Ştiam că este vorba despre mine. Dar nu pricepeam nimic...

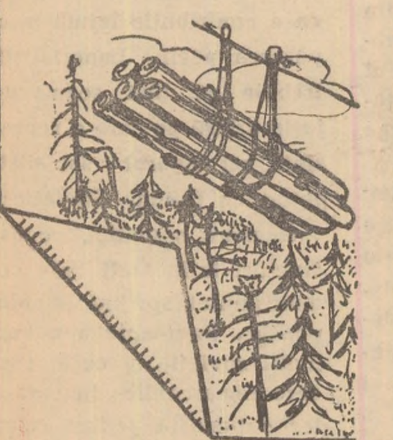
M-am trezit că de sus, peste mine, se toarnă un colorant albastru, pentru nuanţare, spuneau muncitorii şi sulfat de aluminiu, pentru încleiere. Apoi, caolină, ca să micşoreze porozitatea. Şi după ce am fost mestecat bine şi mi s-a mai trimis şi celuloză, pompele m-au împins către nişte cilindri cu sită. Pentru purificare, auzisem. Şi iată-mă ajuns la o maşină mare, mare de tot. Nu-mi mai închipuiam ce mă va aştepta aici. Din cutia mare, maşina de distribuţie, în care ajunsesem, nişte dispozitive mă trimiteau puţin cîte puţin pe suprafaţa unei alte site care se mişca şi care scotea toată apa din

mine. Uimirea mea n-a mai cunoscut margini cînd mi-am dat seama că am devenit... hîrtie. Eram însă umedă dar iute am ajuns pe nişte cilindri mari, din ce în ce mai calzi şi care m-au uscat de tot. Nu-mi venea să cred că eu sînt hîrtia aceasta albă, lucioasă... Iar foşnetul îmi amintea de cel al pădurilor din care venisem. Dar nu le regretam. Doar devenisem un lucru atît de folositor! Din coala mare se tăiau tot alte şi alte file de caiet. Dar parcă numai la caiete am fost folosit? Pe hîrtia care se fabrică la Buşteni, se tipăresc mii şi mii de ziare, reviste, cărţi...

Straşnică spaimă am tras! Dar nu-mi pare rău.

E. TOFAN

cartea

Un manuscris păstrat cu grijă ajunge în dreptul unei uşi mari, impunătoare. Ezită să intre. Deodată, la urechea lui se aude o voce care-i şopteşte: „Apasă clanţa — intră!" Manuscrisul face ceea ce i se spune. Ajunge într-o sală mare, înaltă, luminoasă, cu maşini multe. Din nou vocea care şopteşte: „Aşa arată tiparul. Paginile se aşează în forme de plumb. Aceste forme — viitoarea pagină — se pun în tipar. Tiparele sînt de trei feluri: tiparul plan, tiparul adînc şi tiparul înalt. Tiparul înalt, cel din faţa ta, poate tipări 5.000 de cărţi pe oră. Există însă maşini de mare productivitate care scot într-o oră cam de zece ori mai mult decît o maşină plană. Acestea sînt rotativele de cărţi".

— Dar de ce staţi în uşă? Şi deodată „vocea" se înfăţişează manuscrisului sub chipul unui muncitor tînăr, cu halat. Zîmbind, ia foile în mînă şi începe să le vorbească cu glas tare: Sînteţi în tipografie. În cea mai mare tipografie din ţară: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". Veţi deveni o carte tipărită, cu litere frumoase şi clare, cu coperţi frumos colorate pe care să vă poată citi oricare şcolar ce se descurcă bine în secretul literelor. Pentru aceasta, va trebui să vă urcaţi mai întîi aici, unde se pune hîrtia albă, să vă aplecaţi cu ajutorul cilindrului aceasta mare pe placa de plumb ce conţine textul tipărit, să vă imprimaţi bine pe hîrtie şi apoi să ieşiţi din maşină. — Şi ajutîndu-le, în timp ce le explică ce anume au de făcut, le dă şi sprijin în drumul ce-l au de parcurs. Cînd foile imprimate au ajuns pe grătarul din faţa maşinii de tipărit, — ele se trimit într-o altă sală mare, luminoasă. Aici este legătoria. Colile tipărite se fălţuiesc, adică se taie. De aici, duc foile tăiate — aşa cum vor fi puse în viitoarea carte — la secţia de pregătire. În secţia aceasta se fac multe operaţii: se pun ilustraţiile, coperta se biguieşte (se dă contur cotorului copertei pentru a putea face articulaţia cînd deschidem şi îndoim cartea), se cos filele şi după aceea urmează operaţia de broşat. Uitasem să vă spun: cărţile sînt de două feluri: broşate (fără scoarţe tari) şi legate (cu scoarţe tari). De la maşinile de cusut, cărţile (acum au forma cărţilor), îşi continuă drumul la maşina de broşat mecanic. După această operaţie cartea intră sub cuţitul presei care taie egal şi frumos tot ce a rămas pe de lături (marginile neegale). Cărţile frumoase, curate, cu coperţi desenate şi colorate, pleacă într-o călătorie

lungă străbătînd ţara întreagă. Iar voi, cititorii, le găsiţi la librării sub forma cărţilor de basme, de literatură, ştiinţă, sau pe băncile voastre, cînd vă veţi duce în prima zi de şcoală.

OANA MAGDU

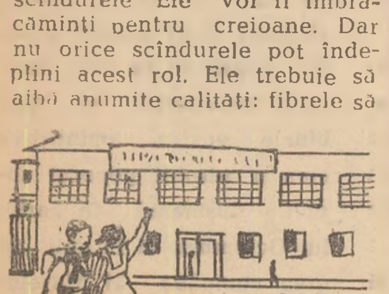
...şi creionul

— Uitaţi-vă atent la un creion oarecare, dar atent!

Asta-i acum! o să ziceţi voi. Parcă nu ştim foarte bine cum arată un creion. Din lemn şi vîrful care scrie. Atît şi nimic mai mult

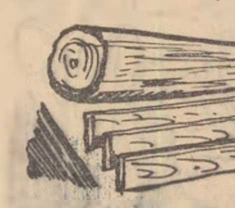
Da, aşa se pare. Dar cît îl vedeţi voi de simplu, pentru crearea creionului se cere multă pricepere, multă migală. Incepînd chiar de la îmbrăcămintea de lemn...

În fabrică, buştenii aduşi din pădure sînt transformaţi cu mare iuţeală în zeci şi zeci de scîndurele Ele vor fi îmbrăcăminţi pentru creioane. Dar nu orice scîndurele pot îndeplini acest rol. Ele trebuie să aibă anumite calităţi: fibrele să

fie paralele şi nu înclinate, să aibă suprafeţele netede nu cu noduri. După alegerea celor mai bune scîndurele maşini speciale, de canelat, sapă şănţuleţele în care urmează să fie aşezate minele. Apoi, băile cu ulei de ricin sulfonat şi brun de cedru fac ca scîndurelele să capete o anumită rezistenţă, culoare, anumite calităţi. Dar lucrul cel mai important este fabricarea minei.

Desigur, nu o dată, cînd vi s-a rupt mina la creion, aţi exclamat inciudaţi: „din ce-o fi făcută, de se rupe?" Întrebării acesteia i se poate răspunde simplu: din amestec de argilă şi grafit. Numai că amestecul se face în anumite condiţii şi proporţii. Cînd desenaţi, alegeţi un creion mai „moale", cînd coloraţi — pe cele roşii, albastre, sau verzi, cînd luaţi notiţe — un creion mai rezistent... De toate aceste lucruri ţin seama muncitorii care fabrică creionul. Argila are mare importanţă în fabricarea minei. De aceea ea este special purificată prin spălare în bazine cu apă multă, prin filtrare. Şi numai după ce este foarte fină, ea se amestecă cu grafitul cel care de fapt scrie. Dar nu singur, ci numai susţinut de argilă. Aşa că, în morile cu bile, timp de

8—10 ore se amestecă grafitul cu argila. Apa le vine şi ea în ajutor făcînd că ultimele impurităţi să fie eliminate. Amestecul trebuie să fie foarte omogen. Altfel, fie că vîrful va zgîria hîrtia, fie că el se va rupe. Şi dacă se pregătesc mine colorate, acum se adaugă şi diferiţi coloranţi. După omogenizare se trece la trefilare, adică tragerea în fire. Operaţia aceasta o face presa, care cu ajutorul pistonului apasă pasta forţînd-o să iasă prin nişte matriţe de forma unor găurele de mărimea minelor. Ieşind din maşină, minele sînt moi şi umede. De aceea, ele sînt supuse tratamentului termic, călirii în cuptor, la 780⁰. Acum argila devine rigidă, mina este tare, poate scrie. Apoi i se dă şi îmbrăcămintea de lemn. Între scîndurelele unse cu clei, ea este aşezată în şănţuleţ şi apoi împreună sînt lăsate în presă 24 de ore să se usuce. Creioanele sînt gata. Însă muncitorii le mai înfrumuseţează. Maşinile de frezat le dau forme deosebite, alte maşini le şlefuiesc, băile special pregătite le dau culori, care de care mai frumoase, apoi le poleiesc. Şi în cele din urmă, maşinile le ştampilează numele cu litere aurii: „Luceafărul", „Decorativa", „Desen".

Mindre, îmbrăcate în haine strălucitoare, creioanele sînt gata de drum. Sînt nerăbdătoare să plece din fabrica de creioane de la Sibiu. Doar îi aşteaptă în toată ţara atîţia prieteni!

E. DONOSE

Foto 1

Maestra sportului Sonia Iovan vă vorbește despre gimnastica de dimineață

Foto 4

Foto 2

Foto 5

Foto 3

Foto 6

Maestra sportului Sonia Iovan, asistentă la catedra de educație fizică a Institutului de Științe Economice, este una dintre cele mai bune gimnaste ale patriei noastre. Cu prilejul fiecărei întîlniri internaționale ea a adus patriei noastre succese de prestigiu. De două ori a cucerit locul III în Cupa Europei. La Olimpiada de la Roma s-a numărat printre cele mai bune gimnaste din lume. Sonia Iovan este campioana țării la paralele și campioană internațională a R.P.R.

Iată că după o vacanță veselă și plină de bucurii, clopoțelul vestește începerea unui nou an de școală, un nou an în care cu toții veți învăța atîtea și atîtea lucruri noi și interesante.

Aș vrea ca prin rîndurile de față să vă îndemn ca încă din prima zi de școală să nu uitați ca în programul vostru zilnic să treceți și gimnastica de dimineață. Nici nu vă puteți închipui cît de mult influențează ea asupra organismului vostru. Vă îndepărtează somnul, vă face mai veseli, dîndu-vă o dispoziție bună de muncă. În afară de aceasta, făcînd cu regularitate gimnastica de înviorare, numai cîte 5 minute în fiecare dimineață, vă întăriți organismul, vă căliți.

Și acum iată sfatul pe care vi-l dau: dimineața, după ce v-ați trezit, nu mai zăboviți în pat, ci săriți repede jos, deschideți larg ferestrele și începeți programul de gimnastică. Fiecare exercițiu se compune din patru timpi. Încercați și numărați-vă singuri. După ce faceți o ușoară alergare prin cameră, opriți-vă în fața ferestrei, luați poziția de drepți și începeți:

Exercițiul nr. I: **La 1, vă ridicați pe vîrfuri și duceți brațele lateral. La 2, încrucișați brațele înainte, la 3, duceți mîinile lateral, la 4, reveniți în poziția de drepți. (foto 1).**

Exercițiul nr. II: **La 1 ridicați brațele prin lateral în sus cu ridicarea picioarelor pe vîrfuri și inspirați aerul curat de afară. La 2, coborîți brațele prin lateral înghemuit și expirați. La 3, reveniți în poziție de drepți cu brațele lateral. La 4, lăsați mîinile pe lîngă corp.** (foto nr. 2).

Exercițiul nr. III: **Vă culcați cu fața în sus în pat sau pe covor, avînd picioarele întinse. La 1, îndoiți picioarele cu aducerea genunchilor la piept, la 2, prindeți genunchii** cu mîinile, la 3, luați mîinile, la 4 reveniți în poziția inițială. (foto 3).

Exercițiul nr. IV: Din poziția de drepți duceți mîinile pe șolduri, apoi începeți săritura ca mingea. (foto 4).

Exercițiul nr. V: **La 1, depărtați picioarele prin săritură și ridicați brațele în lateral. La 2, îndoiți trunchiul spre stînga, la 3, revenire în poziția depărtat, brațele în lateral, la 4, prin săritură, luați poziția de drepți.** (foto 5).

Exercițiul nr. VI: **Prin săritură depărtați picioarele. La 1, ridicați brațele lateral și inspirați, la 2, aplecați trunchiul înainte, încrucișați brațele și inspirați, la 3, revenire în poziția depărtat, cu brațele lateral, la 4, prin săritură, reveniți în poziția de drepți.** (foto 6).

Fiecare din aceste șase exerciții este bine să le repetați de 4—5 ori, în așa fel încît tot programul să dureze 5—6 minute. După terminarea ultimului exercițiu, faceți o ușoară alergare prin cameră, apoi dezbrăcați-vă de pijama și spălați-vă cu apă rece pînă la brîu.

Aș dori mult să-mi scrieți pe adresa redacției cum vă simțiți făcînd în fiecare dimineața gimnastica de înviorare.

Vă doresc mult succes la școală și în activitatea voastră pionierească.

LA ÎNCEPUT DE AN școlar

„La noi în comună s-a construit o nouă școală". „La școala noastră s-au adăugat două noi săli de clasă", „Din toamnă vom învăța la lumina becului electric", „Pentru începutul anului școlar pregătim o serbare"... Despre toate aceste lucruri, ca și despre manualele ce le vor primi gratuit elevii claselor I—VII, despre ieftinirea rechizitelor, despre hotărîrea pionierilor și școlarilor de a învăța bine din primele zile de școală, ne scriu zeci și zeci de pionieri din toate colțurile țării.

Chiar astăzi am primit, dragă redacție, răspunsul la ultima mea scrisoare. Mă rogi să-ți scriu despre felul cum ne pregătim noi pentru începutul școlii.

Dacă ai fi venit acum cîteva zile în comuna noastră ai fi văzut o forfotă puțin obișnuită. Cooperativa era plină numai de noi, școlarii. Caiete, creioane, gume, cerneală, genți, penare, de toate ne cumpăram. Mulți dintre elevi și-au cumpărat uniforme noi. Cei mai emoționați erau însă... știi cine? Cei dintr-a I-a. Ei se băgau peste tot, întrebau de toate. Și doar nu au cine știe ce de cumpărat. Și la școală, cînd au sosit manualele școlare, toți ei au fost primii care au aflat. Le-am văzut și noi manualele. Ce să-ți spun, sînt foarte, foarte frumoase.

Mai avem doar cîteva zile pînă să înceapă școala. Dar sîntem atît de nerăbdători!

IVAȘCU FANICA
cl. a V-a, com. Țițești,
raionul Pitești.

Vara aceasta, pionierii școlii noastre au avut o activitate deosebit de bogată. Colectiviștii au fost mulțumiți de ajutorul pe care pionierii l-au dat în campania agricolă de vară. Ei erau aceia care aduceau la arie cărți, aveau grijă de punctul sanitar, ajutau la cărat apă. Pe lîngă aceasta pionierii au strîns și peste 200 kg grîu din spicele rămase pe miriști. Cel mai mult însă pionierii au lucrat la școală. În comuna noastră, vara aceasta s-au construit două noi săli de clasă. În jurul constructorilor era o adevărată armată de mici muncitori. Dădeau cărămizi la mînă, cărau țiglă, ajutau peste tot unde era de muncă după puterile lor. Sălile de clasă sînt gata de mult, mobilierul nou a fost adus. Școala, cu ajutorul dat de pionieri, strălucește de curățenie. Așteaptă doar ziua de 15 septembrie pentru a-și primi oaspeții dragi.

IANCU POPESCU
comuna Bărbătești,
raionul Gilort.

Pentru începerea anului școlar, pionierii școlii noastre pregătesc un program artistic și sportiv ce credem că va fi cel mai frumos pe care l-am prezentat vreodată. Din programul artistic nu lipsesc cîntecele închinate vieții noi, fericite a poporului nostru, poezii prin care noi, pionierii, mulțumim partidului pentru viața noastră de azi. Tiroșeanu Matilda, cea mai bună interpretă de muzică populară romînească, se pregătește încă de mult. Ea a învățat și cîteva cîntece noi, din folclorul de azi al comunei noastre. Pentru partea a doua a spectacolului se pregătesc sportivii. Ei vor executa gimnastică la sol, piramide, și... nu știu chiar totul pentru că țin secret. Vor avea un număr nou care, spun ei, va fi grozav.

Te invităm și pe tine, dragă redacție, la spectacolul nostru.

DUMITRU ADRIAN
comuna Finta,
raionul Ploiești

Ca și în anul trecut, și anul acesta toți elevii claselor de la I-a la a VII-a primesc gratuit toate manualele școlare, conform Directivelor celui de al III-lea Congres al P.M.R.

SUCCES IN NOUL AN ȘCOLAR!

(Urmare din pag. 1-a

lecțiilor, deoarece este știut că baza însușirii temeinice a cunoștințelor este studiul individual. Desigur, nici ajutorul la învățătura nu trebuie uitat: cu ajutorul adunărilor pe teme inspirate din matematică, fizică, limba romînă și alte materii, prin stimularea opiniei colectivului, prin răspîndirea experienței pionierilor și a detașamentelor cu bune rezultate la învățătura, veți reuși să-i atrageți pe toți colegii voștri într-o tot mai susținută muncă de învățătură.

Mîine veți păși bucuroși în clasele sărbătoresc împodobite, se va striga catalogul și apoi, pe tabla curată, creta va trasa primele litere și cifre. Fiți siguri că, în acele clipe, vor fi cu gîndul la voi părinții voștri, întregul nostru popor muncitor care așteaptă de la voi numai rezultate bune.

Succes, dragi copii!

SCÎNTEIA PIONIERULUI

Sărbătoarea muzicii și a păcii

La 19 august 1881, în nordul Moldovei, acolo unde valea minunată a Siretului se împletește cu colinele domoale ale Carpaților, pe acele „plaiuri moldovene cu lanuri de orz și porumb, cu peticele de păduri bătrîne la orizont și cu vechile sate pierdute între sălcii și mesteceni", în satul Liveni-Vîrnav, s-a născut luceafărul muzicii romînești, George Enescu.

Avea doar trei ani cînd după ce ascultase un taraf de lăutari compus din cîteva viori, un nai, un țambal și un contrabas, Enescu și-a construit singur o vioară dintr-o bucată de lemn pe care a întins o ață; din două bețișoare a închipuit țambalul. Așa a încercat să imite taraful de lăutari care-i înfierbîntase imaginația. Pe Enescu l-a ascultat cîntînd în 1888 la Iași, compozitorul nostru Eduard Caudella. După ce-și dă seama de talentul indiscutabil al copilului, îl sfătuiește pe Costache Enescu — tatăl marelui muzician — să-l trimită să învețe muzica la Viena. Dat fiind stadiul de atunci al învățămîntului nostru muzical și faptul că la acea dată Viena reprezenta marele centru muzical care mai păstra amintirea marilor compozitori Haydn și Mozart, Schubert și Beethoven, micul Enescu pleacă la studii.

Personalitatea artistică a lui Enescu se impune an de an reușind în scurt timp să-și cîștige o faimă bine meritată datorită unei munci asidue care va cuprinde mai bine de jumătate de veac. Legătura sa cu poporul și dragostea nesfîrșită față de țară o vom simți permanent în muzica sa. Încă din prima lucrare „Poema romînă" scrisă în 1897 cînd Enescu mai era pe băncile conservatorului, găsim puternice influențe ale muzicii noastre populare. Folclorul lăutăresc a constituit un nesecat izvor de inspirație, atît în „Poema romînă", în Rapsodiile sale cît și într-o altă lucrare de maturitate „Sonata a 3-a pentru vioară și pian". Cîntece vechi ca „Am un leu și vreau să-l beau", „Hai la moară", „Ciocîrlia", „Sîrba lui Pompieru", „Bîr oiță", „Frunza" etc. le vom întîlni mai ales în cele două Rapsodii. Artistul romîn cucerește repede marile orașe ale lumii prin opera sa cu profund caracter național, prin uluitorul său talent de violonist și dirijor. Concertează cu sau în fruntea marilor orchestre simfonice din Filadelfia, New-York, Washington, San Francisco, Pittsburg, Paris, Roma, Londra, Amsterdam, Monte-Carlo, Moscova... Și pretutindeni este prețuit ca un mare artist al epocii. Încununarea deplină și aprecierea marelui său talent o dă artistului, poporul său care, imediat după 1944, anul Eliberării, la întemeierea Academiei Republicii Populare Romîne îl alege pe Enescu printre primii săi membri. În memoria marelui artist — cetățean și vrednic fiu al patriei sale, care s-a stins din viață la 4 mai 1955 la Paris, guvernul țării noastre a instituit Concursul și Festivalul internațional „George Enescu". Satul natal al artistului și Filarmonica de Stat din București au primit numele „George Enescu" ca semn al dragostei și recunoștinței poporului pentru marele compozitor.

În seara zilei de 5 septembrie 1961 s-a deschis în Sala Palatului Republicii Populare Romîne „Al II-lea Concurs și Festival internațional George Enescu". La acest mare concurs ce se desfășoară între 5 și 19 septembrie se prezintă 102 concurenți din peste 18 țări.

Dintre aceștia, 24 de tineri la vioară, 30 la pian și 48 la canto se întrec timp de 14 zile pentru titlul de laureat. La acest Festival și Concurs internațional iau parte reprezentanți de seamă ai vieții muzicale din Europa, Asia și America. Juriul concursului este format din figuri de seamă ale vieții muzicale contemporane ca, reputata profesoară și compozitoare Nadia Boulanger, Jean Absil — autor al cîtorva piese pe teme romînești (Franța), pianistele Halina Cerny-Stefanska (R. P. Polonă), Annie Fischer (Republica Populară Ungară), Sir John Barbirolli (Anglia), violonistul Leonid Kogan (U.R.S.S.), Lotte Schöne, profesoară la „Schola cantorum" din Paris, Ivan Petrov (U.R.S.S.) Dimităr Uzunov (R. P. Bulgaria) etc.

Datoria celor care contribuie la promovarea artei în masele largi este zădărnicirea războiului și apărarea păcii, bunul cel mai de preț al omenirii. Prin strădanie și dorința sinceră de pace, artiștii participanți la Festival îl vor transforma într-o sărbătoare a muzicii, bunei înțelegeri și a păcii.

În aceste zile, privirile muzicienilor de pretutindeni sînt îndreptate spre orașul care celebrează memoria marelui Enescu, transformînd astfel capitala patriei noastre în capitala muzicală a lumii. De aici, din Bucureștiul nostru, va răsuna muzica păcii, a înțelegerii între popoare, a bucuriei și a vieții.

E. SKIBINSKY

PRIETENII

Seara, lui Victor i-a trecut prin cap o idee grozavă: să fie cel dintîi în prima zi de școală! Se și închipuia stînd solemn în capul scării, ca un fel de amfitrion. Poate că avea să țină și un mic discurs: „Dragi colegi, vă felicit cu prilejul..." Nu, sună prea grav. Mai nimerit ar fi: „Băieți, ce bine că ne-am întîlnit din nou!" E o frază cam neoficială, în schimb exprimă exact ceea ce gîndește Victor.

Așadar, Victor s-a trezit dis-de-dimineață, pe la șase. S-a îmbrăcat, și-a luat servieta și iată-l pe stradă. E o răcoare plăcută, soarele abia a răsărit. Victor se gîndește cu plăcere că timp de trei trimestre se va lăuda că a fost primul care a trecut pragul școlii în dimineața zilei de 15 septembrie. Desigur, despre treaba aceasta se va scrie și în jurnalul unității: „Cel dintîi care a sosit la școală a fost pionierul fruntaș Petrescu I. Victor, din clasa a VI-a B, vezi fotografia de mai jos". Victor se încruntă... Cine o să facă fotografia dacă el va fi singur? Probabil că la ora aceasta fotografii amatori ai școlii dorm cu nasul în pernă. Dan Popovici șade la cîțiva pași. Are un „Liubitel" excelent. Să-l trezească pe Dan? Mda, dar dacă, o dată ajuns la școală, Dan va spune că din moment ce sînt doi, Victor nu mai contează ca primul?

Victor a ajuns în dreptul casei lui Dan Popovici. Aici locuiește și Ionel Negrea, colegul de bancă al lui Victor. Ionel e cel mai bun prieten al lui Victor. N-au secrete unul față de celălalt.

Victor tresare. Parcă s-a mișcat perdeaua de la fereastra lui Ionel... Grăbește pasul. Apoi încetinește din nou. Halal prietenie și sinceritate! Se teme ca Ionel să nu prindă de veste că el, Victor, vrea să fie primul. Asta-i egoism toată ziua, spirit de concurență — tot ce poate fi mai urît.

— Ionel, Ionele! Vino jos, ia-l și pe Dan!

Cinci minute mai tîrziu, trei băieți mergeau veseli.

— Vom fi primii — spunea Victor cu conștiința împăcată.

— Ai avut o idee grozavă! — îl lăuda Ionel.

— Am un film neînceput în aparat — se bucura Dan.

Dar la colț, Ionel se lovi cu palma peste frunte:

— Măi băieți, ce-o să zică Nistor?

Nistor era căpitanul echipei de fotbal. Multe goluri marcase el în timpul verii, aducînd glorie culorilor școlii.

Peste cîteva clipe, patru băieți grăbeau spre școală.

— Vom fi primii! — sărea într-un picior Ionel.

— Ce mai poze o să fac! — se bucura Dan.

Dar cînd ajunseră în dreptul blocului construit de curînd în cartierul lor, Nistor oftă din adînc:

— Ce oameni sîntem... La bietul Costică nu ne gîndim de loc!

Costică era cel mai vesel băiat din clasă. Cu el nu te plictiseai niciodată. În fiecare clasă e cîte un asemenea Costică, în jurul căruia colegii fac roată în recreație, să asculte o glumă.

Și iată că, peste puțin, cinci băieți, veseli nevoie mare, mărșăluiau spre școală.

— Vom — fi — pri — mii! Vom — fi — pri— mii! — ținea cadența Victor.

Dar Costică sări ca ars:

— Cum de-am uitat! În clasa noastră vom avea un nou coleg; e fiul unui tovarăș de-al tatei, Cornel îl cheamă. De ce nu i-am face o bucurie? Stă aproape, doi pași...

Se făcuse aproape ora șapte. Șase băieți cu uniformele proaspăt călcate și cu pantofii strălucitori se duceau întins spre școală. Cînd sirena filaturii de bumbac sună ora șapte, erau nouă băieți; pînă la șapte și cinci, grupul spori cu încă trei; la șapte și zece, erau cincisprezece, iar la șapte și un sfert, constatînd că sînt vreo douăzeci, hotărîră să se alinieze în formație de marș, doi cîte doi... Cineva își drese glasul, dădu tonul și începură să cînte. Milițianul de la intersecție opri cu solemnitate circulația, dînd cale liberă detașamentului în marș.

La orele șapte și douăzeci, Dan potrivea pe tripied aparatul. După ce puse la punct sistemul de declanșare automată, dădu fuga să-și ocupe locul între cele cîteva zeci de copii, care, de pe treptele de la intrarea școlii, priveau zîmbind spre obiectiv. Erau primii...

AL. OVIDIU ZOTTA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"